

vens § 4 er det Sundhedsstyrelsen, som fører tilsyn med den sundhedsfaglige virksomhed, der udføres af personer inden for sundhedsvæsenet, og regeringen ser ingen begrundelse for, at psykologer ikke også skulle være omfattet af Sundhedsstyrelsens tilsyn.

Med flere forskellige tilsynsmyndigheder vil der endvidere opstå risiko for en uensartet tilsynspraksis, ligesom et nævn næppe er særlig velegnet til at gennemføre et løbende tilsyn med de autoriserede psykologer. Det fremgår således ikke af beslutningsforslaget, hvorledes nævnets tilsynsforpligtelse, der følger af beslutningsforslagets pkt. 2, tænkes gennemført. Nævnskonstruktionen vil i øvrigt nødvendiggøre en ændring af centralstyrelsesloven.

Med etablering af et nævn som tilsynsmyndighed for de autoriserede psykologer vil der blive skabt et system, hvor det er uddannelsen og ikke virksomheden, der vil være afgørende for, hvem der er den kompetente tilsynsmyndighed, selv om det måske er samme type virksomhed, der også udøves af andre faggrupper i sundhedsvæsenet, f.eks. samtalerapi. Der vil endvidere i et vist omfang være tale om overlappning mellem den virksomhed, der udøves af den pågældende faggruppe, og den virksomhed, der udøves af andre autoriserede sundhedspersoner, såsom praktiserende læger, psykiatere m.v., som er omfattet af den traditionelle tilsynsordning inden for sundhedsvæsenet.

Efter centralstyrelseslovens § 15, stk. 1, behandler Sundhedsvæsenets Patientklagenævn klager over de ved særlig lovgivning autoriserede personer inden for sundhedsvæsenet. Dette vil således også gælde for autoriserede psykologer.

Såfremt der etableres et særligt nævn som autorisations- og tilsynsmyndighed for psykologerne, vil ordningen indebære, at det er nævnet, der skal afgive en udtalelse til Patientklagenævnet. For de øvrige autoriserede sundhedspersoners vedkommende er det Sundhedsstyrelsens opgave at oplyse sagens omstændigheder og at afgive en udtalelse til Patientklagenævnet.

En sådan særordning vil have den yderligere uheldige konsekvens, at der ikke i denne sammenhæng drages nytte af den store erfaring og ekspertise, som Sundhedsstyrelsen som landets øverste sundhedsfaglige myndighed er i besiddelse af.

Med henblik på at afgrænse Patientklagenævnets kompetence i forhold til klager over virksomhed udøvet af autoriserede psykologer, defineres denne gruppes virksomhed som henhørende under sundhedsvæsenet, når virksomheden udføres på sygehus eller behandlingsinstitution tilknyttet sygehushæveset eller i privat praksis.

Det skal tilføjes, at § 15, stk. 3, i centralstyrelsesloven indeholder hjemmel til, når særlige hensyn taler for det, at ministeren efter forhandling med Patientklagenævnet kan fastsætte regler om, at Patientklagenævnets virksomhed ikke skal omfatte dele af den faglige virksomhed, der udøves af persongrupper, som er autoriseret efter særlig lovgivning. Det vil være naturligt at anvende denne hjemmel til at undtage de områder af psykologvirksomhed, som ikke henhører under sundhedsvæsenet.

1.3. Tidligere forslag.

Spørgsmålet om etablering af en autorisationsordning for psykologer har været bragt på bane adskillige gange i tidens løb. I 1962 nedsatte Indenrigsministeriet således et udvalg, som i 1966 afgav betænkning nr. 449, hvori udvalgsflertallet gik ind for indførelse af en autorisationsordning for psykologer, mens et mindretal var af den opfattelse, at der stort set allerede var tilstrækkelig garanti i de af det offentlige gennemførte uddannelses- og eksamensordninger. Betænkningen indeholdt et udkast til lovforslag, som dog ikke blev gennemført.

2. Det eksisterende uddannelsessystem for psykologer.

Psykologistudiet kan gennemføres på Københavns og Aarhus Universiteter og består af en grunduddannelse på 3 år og en overbygningsuddannelse på 2 år. I 1991 blev der på de to universiteter optaget ialt 251 psykologistuderende.

Tidligere har der kunnet optages studerende på magisterstudiet i psykologi, men ordningen er under afvikling.

Den psykologisk-pædagogiske kandidatuddannelse af 3 års varighed, der kan gennemføres på Danmarks Lærerhøjskole, er en overbygningsuddannelse på folkeskolelæreruddannelsen og sigter på virksomhed som skolepsykolog.

3. Andre landes autorisationsforhold.

I såvel Sverige som Norge er der etableret autorisationsordninger for psykologer. Den svenske ordning har eksisteret siden 1978, hvor den blev indført for at give offentligheden mulighed for at henvende sig til psykologer, hvis uddannelse og kvalifikationer samfundet garanterede for. Berettiget til autorisation er personer, der har bestået psykologeksamen ved universitetet og derefter har gennemført et års praktisk psykologvirksomhed. Autorisationen meddeles af Socialstyrelsen, som desuden har tilsynsforpligtelsen. Denne omfatter dog alene den del af de autoriserede psykologer, som er beskæftiget inden for sundheds- og sygehushæveset.